

9/2022 ZNSS

Kľúčové slová: daňová exekúcia; daňové exekučné konanie; iný zásah orgánu verejnej správy

Vzťah k právnej úprave: § 3 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku

Právna veta

- I. Iným zásahom orgánu verejnej správy, proti ktorému sa možno s úspechom domáhať ochrany žalobou proti inému zásahu, nemôže byť procesný postup správcu dane v rámci daňového exekučného konania predpokladaný zákonom a uskutočnený v súlade so zákonom.**

- II. Začatie daňového exekučného konania nesie so sebou realizáciu úkonov v podobe prikázania pohľadávky z účtu u poskytovateľa platobných služieb a zablokovanie peňažných prostriedkov na účte v banke. Ide o špecifické právne nástroje správcu dane upravené v Daňovom poriadku, ktoré vyslovene sledujú legitímny zámer, ktorým je vymożenie daňového nedoplatku, iných peňažných plnení uložených rozhodnutím, exekučných nákladov a hotových výdavkov podľa § 149 Daňového poriadku správcom dane.**

[uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 31/2020 z 27. októbra 2021: predsedníčka senátu JUDr. Petra Pribelská, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa), sudcovia JUDr. Anita Filová a JUDr. Juraj Vališ, LL.M.]

Vymedzenie veci

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „*krajský súd*“) napadnutým uznesením č. k. 6Sa/27/2019-119 zo dňa 12. mája 2020, postupom podľa § 261 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „*SSP*“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby správny súd vyslovil, že zásah žalovaného na základe rozhodnutia č. 102189708/2019 zo dňa 18.09.2019 na vymożenie daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní č. 11000420764, daňovou exekúciou prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb a príkaz poskytovateľovi platobných služieb, aby po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania zablokoval na účte daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku, je nezákonným zásahom do práv žalobcu. Zároveň sa domáhal, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť upustiť od príkazu poskytovateľovi platobných služieb Prima banka Slovensko a.s. blokovat' na účte spoločnosti žalobcu peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku na základe rozhodnutia žalovaného o začatí daňového exekučného konania č. 102189708/2019 zo dňa 18.09.2019. Ďalej sa domáhal, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť obnoviť stav, teda povinnosť vydať príkaz spoločnosti Prima banka Slovensko a.s. na odblokovanie a uvoľnenie blokových finančných prostriedkov a povinnosť zdržať sa vydania ďalšieho príkazu poskytovateľovi platobných služieb Prima banka Slovensko a.s. blokovat' na účte žalobcu peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku na základe rozhodnutia žalovaného o začatí daňového exekučného konania č. 102189708/2019 zo dňa 18.09.2019. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vymedzil, že žalobca za napadnutý iný zásah považuje začatie daňovej exekúcie na základe rozhodnutia žalovaného č. 102189708/2019 zo dňa 18.09.2019, pričom týmto postupom žalovaný vymáha peňažné plnenie vo výške 109 272,- € na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia Kriminálneho úradu finančnej správy č. 100601617/2019 zo dňa 11.03.2019 (ďalej len „*exekučný titul*“). V zmysle § 90 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „*Daňový poriadok*“) je dňom vydania tohto rozhodnutia, predmetné rozhodnutie právoplatné a nie je voči nemu prípustné odvolanie. Uvedené rozhodnutie sa ani nedoručuje daňovému dlžníkovi, keďže jeho účelom je zabezpečiť blokovanie majetku a doručuje sa iba osobám, ktoré užívajú, evidujú, nakladajú alebo spravujú jeho majetok. V zmysle § 91 ods. 1 Daňového poriadku správca dane doručí daňovému dlžníkovi až daňovú exekučnú výzvu a to bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania vyššie uvedeným osobám. Daňová exekučná výzva umožňuje daňovému dlžníkovi, aby v rámci odvolacieho konania uplatnil zásadné pripomienky a dôvody, ktoré môžu celkom alebo sčasti zabrániť daňovej exekúcii, teda v rámci odvolania mohol žalobca uvádzať tie skutočnosti, ktoré namietal v predmetnej žalobe. Voči rozhodnutiu nadriadeného orgánu o odvolaní proti daňovej exekučnej výzve je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku. Následne voči rozhodnutiu odvolacieho orgánu je prípustná všeobecná správna žaloba, čo vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/77/2012, 5Sžf/65/2012 z 28.02.2013 a 2Sžf/65/2012 z 22.05.2013 a 8Sžf/19/2013 z 23.10.2013. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na definičné znaky iného zásahu uvedené v § 3 ods. 1 písm. e) SSP, pričom skonštatoval, že postup žalovaného nie je iným zásahom. Daňové exekučné konanie predstavuje administratívne konanie zavŕšené vydaním rozhodnutia, prípadne opatrenia, ktoré sú spôsobilé byť samostatným predmetom súdneho prieskumu a tým je vylúčené, aby sa jednalo o faktický úkon správcu dane a teda iný zásah. Námietky týkajúce sa exekučného titulu ako podkladu pre výkon exekúcie, považoval krajský súd pre účely prejednávanej veci za irelevantné. V zmysle uvedeného preto dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná.

3. Žalobca ako sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP a alternatívne navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 102189708/2019 zo dňa 18.09.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spolu s podanou kasačnou sťažnosťou podal aj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

4. V námietkach poukázal na vymedzenie pojmu „*nezákonný zásah orgánu verejnej moci*“, za ktorý judikatúra považuje protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti (úkon, pokyn), prípadne v nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv. V nadväznosti na uvedené poukázal na zákonnú definíciu iného zásahu orgánu verejnej správy upravenej v § 3 ods. 1 písm. e) SSP, z ktorej možno vyvodíť dva typy iných zásahov orgánov verejnej správy a to faktický postup orgánu verejnej správy vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy a postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu. Cieľom ochrany podľa § 252 a nasl. SSP je potom ukončenie namietaného zásahu orgánu verejnej správy, voči ktorému sa dotknutá osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

5. Sťažovateľ argumentoval, že krajský súd nesprávne posúdil otázku fakticity tvrdeného zásahu. Za zásah sťažovateľ považoval realizáciu úkonov v rámci daňovej exekúcie a primárne teda blokáciu bankových účtov žalobcu a nie začatie daňového exekučného konania, ako to nesprávne vyhodnotil

krajský súd. Nesprávne ustálil aj otázku súvislosti daňového exekučného konania a blokácie bankových účtov žalobcu, keď vyslovil, že takýto zásah predstavuje úkon v rámci daňového exekučného konania ako administratívneho konania, výsledkom ktorého sú rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré môžu byť samostatne preskúmané na základe samostatných správnych žalôb. Sťažovateľ síce uznáva, že blokácia bankových účtov bola vykonaná v rámci daňového exekučného konania, avšak úkon ako taký je potrebné považovať za samostatný úkon, proti ktorému sa za daných okolností nemožno brániť inak. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd sa dôsledne nezaoberal preskúmaním podmienok prípustnosti žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Mal za to, že je potrebné, aby krajský súd ustálil, či samotná blokácia bankových účtov predstavuje osobitný zásah v rámci daňového exekučného konania, ktorého nápravu je možné docieľiť iba výlučne prostredníctvom opravných prostriedkov v rámci daňového exekučného konania, alebo zvolí výklad, v zmysle ktorého je žaloba proti inému zásahu prípustná, či dokonca nevyhnutná. V opačnom prípade, ak odmietol žalobu bez odpovede na to, ktorý orgán a akými prostriedkami poskytne súdnu ochranu, hrubo zasiahol do procesných práv sťažovateľa v rozpore s princípom zákazu *denegatio iustitiae*.

6. V ďalšom sťažovateľ namietal zvolený spôsob vykonávania exekúcie, pričom tento označil za svojvoľný a neúčelný, keď žalovaný zabezpečil pohľadávku blokáciou bankových účtov za situácie, kedy si pohľadávku mohol zabezpečiť aj inak, napríklad záložným právom, predajom hnutel'ných vecí, prípadne prikázaním pohľadávky iných peňažných pohľadávok. Žalovaný neprihliadol na zásadu primeranosti, keďže uvedený spôsob je s ohľadom na podnikateľskú činnosť vykonávanú sťažovateľom najinvazívnejší spomedzi zákonom aprobovaných. Sťažovateľ pritom nedal svojím predošlým správaním žiaden dôvod na takýto krok a to s ohľadom na jeho doterajšiu platobnú disciplínu, keď sa nikdy nevyhýbal plateniu daňových povinností, svoje povinnosti si vždy plnil dobrovoľne a včas, vytvára si viazané finančné rezervy na úhradu splatných daní a nie je problémovým subjektom. Na základe uvedených skutočností potom nie sú podľa tvrdení sťažovateľa naplnené dôvodné obavy, že by daňový záväzok neuhradil alebo, že by bol neskôr nevymáhateľný.

7. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodnil hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody s nenapraviteľnými následkami v prípade výkonu rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutia sú exekučnými titulmi na majetok sťažovateľa, pričom exekúciou by sa dostal do objektívnej neschopnosti plniť svoje záväzky a to nielen vo vzťahu k žalovanému, ale aj vo vzťahu ku svojim zamestnancom, sociálnym a zdravotným inštitúciám a obchodným partnerom.

8. Žalovaný sa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti s námietkami tam uvedenými nestotožnil a navrhol ju zamietnuť ako nedôvodnú. K námietke mylného stanovenia začatia daňového exekučného konania ako iného zásahu uviedol, že sťažovateľ sa podanou žalobou domáhal určenia nezákonnosti zásahu žalovaného do práv, vrátane zablokovania peňažných prostriedkov sťažovateľa do výšky daňového nedoplatku. Z uvedenej formulácie nemožno tvrdiť, že sa krajský súd domnieval, že žalobca považoval tvrdený iný zásah orgánu verejnej správy, začatie daňovej exekúcie, na základe rozhodnutia. Ďalej poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v štvrtej hlave Daňového poriadku, v zmysle ktorej je postup orgánu verejnej správy v rámci daňového exekučného konania administratívnym konaním a preto ho nemožno považovať za iný zásah. Namietané zablokovanie peňažných prostriedkov sa neuskutočňuje na základe faktického úkonu alebo výslovne na základe zákonom stanoveného procesne formalizovaného postupu. V súvislosti so zvoleným spôsobom vykonávania daňovej exekúcie odkázal na svoje skoršie vyjadrenie, v ktorom podrobne ozrejmil, akým spôsobom bol povinný konať.

Z odôvodnenia rozhodnutia

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

10. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu ustálil skutkový stav nasledovne. Dňa 11.03.2019 vydal Kriminálny úrad finančnej správy rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia č. 100601617/2019, ktorým sťažovateľovi uložil povinnosť zložiť peňažnú sumu 109 272,- € s odôvodnením, že existuje dôvodná obava, že nesplattná daň alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená alebo nebude vymožitelná. O odvolaní voči uvedenému rozhodnutiu rozhodlo dňa 08.08.2019 Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. 101902274/2019 tak, že ho potvrdilo. Podľa vyznačenej doložky nadobudlo rozhodnutie o odvolaní právoplatnosť dňa 12.08.2019. Následne vydal žalovaný ako správca dane dňa 18.09.2019 rozhodnutie č. 102189708/2019, ktorým bolo daňové exekučné konanie vo veci vymáhania iného peňažného plnenia vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia č. 100601617/2019 zo dňa 11.03.2019 na zloženie peňažnej sumy 109 272,- € ako exekučného titulu, podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku začaté. Uvedeným rozhodnutím zároveň prikázal tam vymedzeným poskytovateľom platobných služieb zablokovať na účte sťažovateľa ako daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky iného peňažného plnenia vyplývajúceho z exekučného titulu a zakázal im akokoľvek nakladať s majetkom sťažovateľa podliehajúcim daňovej exekúcii. Dňa 27.09.2019 vydal žalovaný daňovú exekučnú výzvu pod č. 102251340/2019, ktorou vyzval sťažovateľa, aby v lehote 8 dní odo dňa jej doručenia zaplatil peňažné plnenie vo výške 109 272,- €, pričom ho zároveň poučil, že ak tak v stanovenej lehote neurobí, vydá daňový exekučný príkaz na vykonanie daňovej exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb. Voči exekučnej výzve podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky tak, že daňovú exekučnú výzvu potvrdilo. Podľa vyznačenej doložky nadobudlo rozhodnutie o odvolaní právoplatnosť dňa 17.12.2019.

Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a

právnickej osoby priamo dotknuté.

Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 261 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

Podľa § 22 ods. 1 Daňového poriadku, daňovým exekučným konaním je konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok, iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149.

Podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku, daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

Podľa § 90 ods. 3 Daňového poriadku, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje daňovému dlžníkovi ani jeho ručiteľovi.

Podľa § 90 ods. 5 Daňového poriadku, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa doručuje osobám uvedeným v odseku 2 písm. f) do vlastných rúk. Dňom doručenia rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania sa zakazuje osobám uvedeným v odseku 2 písm. f) akokoľvek nakladať s majetkom daňového dlžníka, a to ani v prospech daňového dlžníka alebo na jeho príkaz, ani zaťažiť majetok daňového dlžníka. Týmto nie je dotknuté právo správcu dane zriadiť zákonné záložné právo podľa § 81.

11. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného, konštatuje, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu a na jeho výklad v plnom rozsahu odkazuje, predovšetkým na bod 20, v ktorom správne konštatoval, že postup správcu dane nemožno považovať za iný zásah, ale za konanie v rámci administratívneho konania.

12. Správny súdny poriadok vymedzuje definičné znaky iného zásahu orgánu verejnej správy v § 3 ods. 1 písm. e). Na účely prejednávanej veci je relevantná úprava pred bodkočiarkou, v zmysle ktorej sa pod iným zásahom rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

13. Obsahom faktického iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy.

14. Na druhej strane, správny súdny poriadok jednoznačne vymedzuje, čo možno rozumieť pod pojmom administratívne konanie. V zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP je ním procesný postup orgánu verejnej správy pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych a normatívnych správnych aktov. Administratívne konanie ako také však nemôže byť samostatným predmetom prieskumu, pokiaľ nedošlo do štádia vydania meritórneho rozhodnutia alebo opatrenia. Až v prípade preskúmania zákonnosti týchto individuálnych správnych aktov môže správny súd pristúpiť aj k posúdeniu zákonnosti postupu orgánu verejnej správy, ktorý ich vydaniu predchádzal.

15. Sťažovateľ namietal, že iným zásahom sú faktické úkony žalovaného vykonané v rámci daňového exekučného konania, konkrétne realizácia úkonov v podobe prikázania pohľadávky z účtu u poskytovateľa platobných služieb a zablokovanie peňažných prostriedkov na účte v banke, nie jeho samotné začatie. S takýmto tvrdením sa však nemožno stotožniť. Kasačný súd nevyklučuje, že v priebehu daňového exekučného konania môže dôjsť zo strany správcu dane k nezákonnému zásahu, kedy prekročí rozsah svojich oprávnení a faktickým úkonom zasiahne do práv a právom chránených záujmov daňového subjektu, no takýmto zásahom nemôže byť procesný postup správcu dane v rámci administratívneho konania predpokladaný zákonom, ani priame následky procesného postupu, ktoré zákon predpokladá. Inými slovami, začatie daňového exekučného konania nesie so sebou tieto (realizácia úkonov v podobe prikázania pohľadávky z účtu u poskytovateľa platobných služieb a zablokovanie peňažných prostriedkov na účte v banke) a nemožno ich odčleniť na účely domáhania sa ich súdneho prieskumu. Jedná sa o špecifický nástroj správcu dane, ktorý takýto zámer vyslovene sleduje. Nemožno však opomenúť skutočnosť, že pred zablokovaním peňažných prostriedkov prebehnú určité formalizované úkony v rámci začatého administratívneho konania, ktoré majú za následok práve procesný postup javiaci sa sťažovateľovi ako iný zásah. To, že sťažovateľ o uvedenom formalizovanom postupe nemá (účelovo) vedomosť, na veci nič nemení. Námietky týkajúce sa nesprávne určenej fakticity tvrdeného zásahu, teda, či iným zásahom malo byť začatie daňového exekučného konania alebo až namietané úkony vykonané v jeho rámci, s ohľadom na uvedené potom nemajú podstatnú relevanciu.

16. K námietke odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu neposkytnutia odpovede na otázku, ktorý iný orgán a akými prostriedkami poskytne žalobcovi súdnu ochranu, keď krajský súd odmietol žalobu ako neprípustnú, kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že žaloba nebola odmietnutá ako neprípustná (čo žalobca mylne a opakovane uvádza v odôvodnení kasačnej sťažnosti), ale bola zamietnutá ako nedôvodná. Spor, či namietaná činnosť orgánu verejnej správy je alebo nie je iným zásahom, nie je posúdením procesných podmienok, ale je otázkou dôvodnosti samotnej žaloby (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. *Správny súdny poriadok. Komentár*. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 1252 s.). Správny súd nie je povinný a ani oprávnený poučovať žalobcu, ktorý ďalší nástroj ochrany jeho subjektívnych práv má zvoliť, pokiaľ ten, ktorý si zvolil sám, nebol účinným prostriedkom nápravy.

17. Čo sa týka návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, kasačný súd poukazuje na oznámenie zo dňa 16.10.2020, ktorým dal sťažovateľovi na vedomie naplnenie hypotézy uvedenej v § 446 ods. 2 písm. a) SSP, v zmysle ktorej nastal zo zákona odkladný účinok kasačnej sťažnosti a kasačný súd teda nevydáva samostatné rozhodnutie.